

عنوان مقاله:

اصول طراحی پایدار با رویکرد باززنده سازی نقش حیاط در خانه های اقلیم گرم و خشک

محل انتشار:

اولین کنفرانس شهرسازی، مدیریت و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سحر جامع - دانشگاه آزاد اسلامی هنر و معماری شیراز

مریم مختاری - دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین

خلاصه مقاله:

معماری پایدار یک شاخه از معماری است که براساس نیاز موضعی و مصالح ساختمانی، سنت های محلی را منعکس می کند. رفتارهای معماری پایدار در طول زمان به انعکاس تعامل زم بینه ی محیط زیست، زمینه ی فرهنگی و فن آوری در آن تاریخی که قرار دارد، می انجامد. بررسی ویژگی های طراح ی کالبد ی معماری کویر و مصالح و روش های اجرایی، نشان می دهد که در طراحی معماری، علاوه بر استفاده از پتانسیل های محیطی، از آلودگی و تخریب محیط زیست نیز جلوگیری به عمل آورده و مصداق بارزی از معماری پایدار است. این مقاله در پی درک اصول و ارزش های تکرارپذیر حاکم بر معماری خانه های اقلیم گرم و خشک به عنوان ی ک معماری پایدار و استخراج ویژگی های قابل تکرار آن در راستای دستیابی به اهداف معماری پایدار، از اهداف آن به شمار می رود. هدف اصلی از این مطالعه، بررسی مفهوم حیاط مرکزی به عنوان یک استراتژی خنک کننده غیرفعال برای بهبود آسایش حرارتی داخل ساختمان و هوای اقلیم گرم و خشک است. نتایج این مطالعه نشان می دهد، با فهم کاربردی بودن ارزش های استخراج شده این نوع از معماری پایدار، می توان به گونه ای از معماری دست یافت که همچون معماری گذشته به خوبی کار می کند و پاسخگوی نیازهای انسانی است. این پژوهش به صورت تحلیلی توصیفی و همچنین اطلاعات گردآوری شده از طریق رجوع به اسناد و مدارک و پرسشنامه جمع آوری گردیده است. از این رو در این مقاله سعی شده است که سیستم خنک کنندگی حیاط مرکزی را در آپارتمانهای امروزی از طریق طراحی پایدار و بیوکلیمای انسانی و ساختمانی دوباره راه اندازی کنیم.

کلمات کلیدی:

حیاط مرکزی، معماری پایدار، توسعه پایدار، حیاط در ارتفاع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/583973>

